

خودداری ژان کلود یونگر از گرفتن دست دونالد ترامپ

ژان کلود یونگر، رئیس کمیسیون اروپا که در برقراری تماس فیزیکی و خوش باش با رهبران سیاسی مشهور است، در دیداری که با رئیس جمهوری آمریکا داشت از گرفتن دست دونالد ترامپ در پایان نشست خبری مشترکشان در کاخ سفید خودداری کرد این اتفاق روز چهارشنبه پس از پایان مذاکرات دو روزه و خبری مشترکشان در کاخ سفید خودداری کرد این اتفاق روز چهارشنبه پس از پایان مذاکرات دو روزه و خبری روی داد که ترامپ قصد داشت دست یونگر را بگیرد. این مسأله در شبکه های اجتماعی بسیار مورد توجه قرار گرفت، البته در آن زمان ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا در چند ماه گذشته روابط پر تنش را پشت سر گذاشتند که علت اصلی آن تصمیم دونالد ترامپ به افزایش تعرفه واردات فولاد و آلومینیوم بود؛ تصمیمی که واکنش بروکسل را در پی داشت و منجر به مقابله به مثل اتحادیه اروپا شد.

بسیاری از داروهای مورد استفاده بدون نسخه از جمله داروی ضد سرکه، سرماخوردگی، آنفلوآنزا و زکام باعث گیجی ناخواسته می‌شوند که ممکن است رانندگی را با مشکل روبه رو کند.

رئیس سابق کمیسیون اروپا

پوتین را بوسیدم و اتحادیه به خطر نیفتاد

نوشین اسدی: ژان کلود یونگر، رئیس کمیسیون اروپا، قرار است سمت خود را به اوریوسولا فان در لین واگذار کند. او در گفت‌وگویی با هفته‌نامه اشپیکل از افسوس‌های خود درباره این‌که چرا در مقابل برگزیت موضع سخت‌تری اتخاذ نکرد، سخن گفته است. او همچنین درباره رابطه‌اش با دونالد ترامپ و برخی از ویژگی‌های شخصیتی‌اش توضیحاتی ارائه کرده است.

• آقای یونگر! شما در سخنرانی خداحافظی‌تان در اتحادیه پارلمان اروپا سخنان‌تان را با شعاری به پایان بردید و گفتید: «زنده‌باد اروپا». از اشتیاق شما به اتحادیه اروپا آگاه هستیم اما همان‌طور که می‌دانید در برخی کشورها نظیر لهستان، مجارستان و حتی در بریتانیا احساسات ضد اتحادیه اروپا اوج گرفته است؛ چرا نمی‌توانیم اشتیاقی مثل اشتیاق شما را در سراسر اروپا حاکم کنیم؟

سوال اصلی این است که چرا دیگران در به اشتراک گذاشتن اشتیاق من موفق بوده‌اند؟ من ناراحت نیستم چرا که می‌بینم حمایت از اتحادیه اروپا در حال افزایش است. ما این مسأله را در انتخابات اتحادیه اروپا مشاهده کردیم. در مورد برگزیت هم باید بگویم که در نهایت این مسأله موجب شد همه به اهمیت اتحادیه اروپا بیشتر پی ببرند. خیلی‌ها در اروپا به این نتیجه رسیده‌اند که اگر کشور‌های بیشتری از اتحادیه اروپا خارج شوند و اتحادیه به چارانشقاق شود، آن وقت آینده اتحادیه برای همه ناگوار خواهد بود.

• در زمان مسئولیت شما، بریتانیایی‌ها تصمیم گرفتند از اتحادیه اروپا خارج شوند و حالا اتحادیه اروپا در حال از دست‌دادن یکی از مهمترین اعضایش است. به اعتقاد شما آیا هرگز بریتانیا که عضو اتحادیه اروپا بود، اروپا را به‌عنوان خانه خود می‌دانست که حالا بخواد از آن خارج شود؟

این سوالات اساسی است. من از دسامبر سال ۱۹۸۲ در متن اتفاقات سیاسی اتحادیه اروپا بوده‌ام و بارها دیده‌ام که بریتانیایی‌ها گفته‌اند فقط به دلایل اقتصادی عضو اتحادیه هستند. وقتی که مسائل سیاسی در اتحادیه مطرح می‌شد، دوست ندارند هیچ مشارکتی در اتحادیه اروپا داشته باشند. این مسأله حتی در دوران یکی از صمیمی‌ترین دوستانتان یعنی تونی بلر نیز صدق می‌کرد. اگر روند ۲۰۱۴ ساله گذشته را مرور کنید، می‌توانید این مسأله را به وضوح مشاهده کنید و این چیزی نیست که تنها در رفراendum اخیر در بریتانیا رخ داده باشد.

• قبل از رفراendum سال ۲۰۱۶، اکثریت ناظران انتظار داشتند مردم انگلیس به ماندن در اتحادیه رأی بدهند. شما هم این انتظار را داشتید؟

خیر؛ من یکی از آنها می‌بودم که کاملاً معتقدم این رفراendum به مسیر اشتباهی ختم خواهد شد. وقتی که دیوید کامرون، نخست‌وزیر انگلیس، در حاشیه نشست جی ۲۰ در سال ۲۰۱۴ به من گفت که قصد دارد رفراendum برگزیت را برگزار کند، به او گفتم «شما این رفراendum را خواهید باخت». در آن زمان با جانائان هیل، کمیسیونر هیأت انگلیسی در اتحادیه اروپا نیز شرط بستم و گفتم: «اگر حامیان اتحادیه اروپا باختند شما باید یک پوند به من بدهید و اگر موافقان برگزیت باختند، من یک یورو به شما خواهم داد و من امروز آن یک پوند را برده‌ام و در جیب دارم.

• با این همه شما برای این‌که انگلیس در اتحادیه باقی بماند، تلاش زیادی نکردید؛ چرا؟

من بارها سعی خود را کردم اما دیوید کامرون در آن زمان خیلی واضح و روشن عنوان کرد که نیازی به تلاش‌های من ندارد. کمیسیون اروپا در انگلیس اصلاً محبوبیت ندارد؛ بنابراین تصمیم گرفتم خود را قاطعی ماجرا نکنم. حالا که به این مسأله فکر می‌کنم، می‌بینم که اشتباه بزرگی مرتکب شدم. در آن رفراendum دروغ‌های زیادی عنوان شد. بوریس جانسون که در آن زمان از حامیان برگزیت بود هم دروغ‌های زیادی بر زبان آورد. باید صدایی از طرف اتحادیه اروپا بلند می‌شد و به آن دروغ‌ها پاسخ می‌داد.

• شما در سخنرانی خداحافظی خودتان از عبارت «ملی‌گرایی احمقانه» استفاده کردید که سراسر بریتانیا را فرا گرفته است. آیا نمی‌ترسید همین مسأله در دیگر کشورهای اروپایی نیز شعله‌ور شود؟

در واقع می‌خواستم بگویم «ملی‌گرایی ابلهانه». می‌خواستم بگویم «بله» نه «احمق». من خیلی بیشتر از آنچه که نمود دارد درباره شیوع ملی‌گرایی در اروپا نگرانم. پوپولیست‌ها آنطور که برنامه داشتند در انتخابات اروپا موفقیت به دست نیاوردند؛ البته این به من ثابت می‌کند که این مسأله پایان نیافته است.

ما با نگرانی شاهد این مسأله هستیم که چطور احزاب کلاسیک در اروپا در دام پوپولیسم می‌غلطند و پا جای پای پوپولیسم می‌گذارند. آنها با پیروی از پوپولیسم رأی می‌آورند در نهایت خود نیز پوپولیست خواهند شد؛ اما مردم همچنان تمایل دارند به افراد اصل رأی دهند.

• ملی‌گراها در سراسر اروپا سعی می‌کنند تصویر ترسناکی از اتحادیه ارایه کنند. آنها اتحادیه اروپا را به یک غول بروکراتیک تشبیه می‌کنند که هويت ملی را نابود می‌کند. فکر نمی‌کنید شما با عملکرد خودتان باعث شدید چنین نظراتی در اتحادیه رواج یابد؟

من هرگز از ایده ایالات متحده اروپا دفاع نکردم. حداقل این کار را در ۱۸ سال اخیر انجام ندادم؛ اما همچنان برخی از حامیان برگزیت مرا به‌عنوان یک چهره ایدئولوژیک هدف حمله‌های خود قرار می‌دهند. ما باید این اشتباه را از اذهان مردم اروپا برداریم. مردم اروپا نباید تصور کنند که اتحادیه اروپا در مسیر تبدیل شدن به یک کشور واحد است. حتی حامیان قدرتمند و متعصب اتحادیه اروپا نیز معتقد نیستند که اتحادیه اروپا باید به یک کشور واحد تبدیل شود.

• آیا این مسأله که از آن صحبت می‌کنید نشانه ضعف نیست؟ آیا اتحادیه اروپا کمی به مرکزیت‌گرایی نیاز ندارد؟ آیا نباید این مسأله حداقل در برخی حوزه‌ها رعایت شود؟ برای مثال در مورد سیاست خارجی اتحادیه اروپا این مسأله صدق می‌کند. به نظر می‌رسد که اتحادیه اروپا قادر نیست توافق هسته‌ای

ایران را نجات دهد؛ در خصوص ترکیه نیز اتحادیه اروپا کاملاً ناتوان عمل کرده و این مسأله موجب شده ترکیه به راحتی به سوریه حمله کند. ما از آن توانایی سیاسی جهانی که شما بارها از آن صحبت کرده‌اید، کیلومترها فاصله داریم.

در خصوص برخی مسائل مربوط به سیاست خارجی باید در آینده براساس رأی اکثریت تصمیم‌گیری کنیم. برای مثال در خصوص محکوم کردن شرایط حقوق بشر در چین باید تصمیمی قاطع بگیریم. اصلاً درست نیست که هیچ موضعی اتخاذ نکنیم، آن هم به مسأله یکی از مسائل بسیار حساس در آلمان است و مخالف است. در خصوص موضع عملیات‌های نظامی، باید بیشتر محتاط باشیم. نمی‌توانم تصور کنم که روزی پارلمان آلمان از تصمیم اتحادیه اروپا برای اعزام سربازان آلمانی به منطقه‌ای جنگی حمایت کند. این مسأله یکی از مسائل بسیار حساس در آلمان است و اتحادیه نمی‌تواند این حق را از هیچ کشوری سلب کند.

• به نظر می‌رسد اتحادیه اروپا در خصوص تغییرات آب و هوایی نیاز به موضعی واحد است که در

پوپولیست‌ها آنطور که برنامه داشتند در انتخابات اروپا موفقیت به دست نیاوردند؛ البته این به من ثابت می‌کند که این مسأله پایان نیافته است. ما با نگرانی شاهد این مسأله هستیم که چطور احزاب کلاسیک در اروپا در دام پوپولیسم می‌غلطند و پا جای پای پوپولیسم می‌گذارند. آنها با پیروی از پوپولیسم رأی می‌آورند در نهایت خود نیز پوپولیست خواهند شد؛ اما مردم همچنان تمایل دارند به افراد اصل رأی دهند.

اسرع وقت اتخاذ شود. با در نظر گرفتن فشاری که جمعیت جوان اتحادیه در این خصوص وارد می‌کند، فکر نمی‌کنید مبارزه با تغییرات آب و هوایی باید در مرکزیت سیاست‌گذاری‌های اتحادیه اروپا قرار گیرد؟

من واقعا نمی‌خواهم از خودم تعریف کنم اما ما در اتحادیه اروپا تلاش بسیار زیادی برای توافقنامه آب و هوایی پاریس صورت دادیم. ما اهدافی را تا سال ۲۰۳۰ تعیین کردیم و در تلاشیم تا سال ۲۰۵۰ مسأله آب و هوا را به یک تعادل برسانیم. اما درعین حال باید بگویم هر کسی که فکر می‌کند این اقدامات نیاز زیادی به تلاش نداشته، تنها به این خاطر فشار فعالان جوان زیاد بوده، در اشتباه است. من واقعا دوست دارم که جوانان

در این امور نقش ایفا کنند اما درعین حال عقلم را هم به کار می‌اندازم. بیشتر آنچه که از سوی جوانان اروپا به‌عنوان مطالبه مطرح می‌شود، در عرصه واقعیت قابل تحقق نیست یا تحقق آن بسیار دشوار است. برای مثال صنایع کلاسیک همچنان باید در اتحادیه باقی بمانند و نمی‌توان آنها را حذف کرد.

• ایالات متحده آمریکا از توافقنامه پاریس و بسیاری دیگر از توافقنامه‌ها خارج شده است. شما در برقرار کردن رابطه‌ای ویژه با دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا تلاش کردید و حداقل تا به اینجای کار توانستید از شدت یافتن جنگ تجاری میان آمریکا و اتحادیه اروپا جلوگیری کنید. چطور موفق به انجام این کار شدید؟

یکی از ترندهایم این بود که به هنگام صحبت با رئیس‌جمهوری آمریکا تنها از آمارهای آمریکایی‌ها صحبت می‌کردم. وقتی ترامپ می‌گفت «من به آمار شما اعتماد ندارم» پاسخ می‌دادم «این آمار من نیست. خود شما این آمار را تهیه کرده‌اید».

• اگر مسأله به همین سادگی بود، حال و روز معاهده ترانس آتلانتیک بسیار وضع بهتری داشت؟

در چنین شرایطی مسلماً باید خودمان را در مسیر مطمئنی قرار دهیم. ترامپ در واشنگتن درباره همه افرادی که قبل از من در کاخ سفید به دیدارش رفته بودند، گفت. از صدراعظم آلمان گرفته تا روسای جمهوری اروپایی و نخست‌وزیرها. من به او گفتم: «آنها همه چهره‌های مهم تأثیرگذار هستند اما شما با آدم‌های اشتباهی صحبت کردید. مسئولیت سیاست‌های تجاری با کمیسیون اروپا است تا رهبران کشورهای عضو.» این حرف من او را تحت‌تأثیر قرار داد. ترامپ در پاسخ گفت: «من اساساً توافق با اتحادیه اروپا را نمی‌خواهم. من دوست دارم با شما توافق کنم». و من در پاسخ گفتم: «کمیسیون اروپا تنها نهادی است که مسئولیت توافق تجاری را برعهده دارد. توافق با من در واقع همان توافق با اتحادیه اروپا است؛ چون من رئیس کمیسیون اروپا هستم».

• آقای یونگر! شما تجربه ۴۰ ساله در عرصه سیاسی اروپا دارید و در طول تمام این سال‌ها زندگی روزمره سیاستمداران بسیار دستخوش تغییر شده است. شبکه‌های اجتماعی به شدت به شما توجه دارند. وقتی شما در جریان خوشامدگویی به ویکتور اوربان، نخست‌وزیر لهستان از او با نام «دیکتاتور» یاد کردید، موجی از خشم علیه شما ایجاد شد. با این قضاوت‌هایی که در مورد شما می‌شود، چه می‌کنید؟ ابتدا بگذارید درباره اوربان توضیح دهم. من همیشه او را «دیکتاتور» خوانده‌ام. اما فقط آن یک‌بار بود که صدایم ضبط شد و همه فهمیدند. در خصوص اینترنت هم باید بگویم این امکان را به مردم داده که به یکدیگر اطلاع‌رسانی کنند، اما

در عمل می‌بینیم که این مسأله به برقراری صلح و آرامش در جامعه ختم نشده است. من خودم شخصاً خیلی به شبکه‌های اجتماعی سر نمی‌زنم، اما سوال اساسی این است که قرار است برای چه چیزی وقت بگذارم. در اروپا، خیلی مهم است که درباره همه کشورها اطلاعات درستی داشته باشید. وقتی یک نخست‌وزیر در شورای اروپا سخنی بر زبان می‌آورد، خیلی سخت نیست که از آن اطلاع پیدا کنید. نمی‌دانم چرا در شورای اروپا آن سخن را بر زبان آورده که برای گفتن آن حرف‌ها در کشور خودش مواخذه نمی‌شود. مشکل اروپا این است که ما در آن از یکدیگر خیلی اطلاع نداریم.

• آیا این شایعاتی که در خصوص شما مطرح است و حتی اشپیکل آن را منتشر کرده که می‌گوید شما زیاد از حد الکلی می‌نوشید، آزارتان نمی‌دهد؟

من قصد ندارم به این سوال پاسخ دهم. این ادعاهای نادرست به خانواده‌ام آسیب می‌زند و مرا هم می‌آزارد.

• شما از برقراری تماس فیزیکی با آدم‌ها ابایی ندارید. ممکن است روزی با دست پشت یک نخست‌وزیر بکوبید یا یکی از مقامات را ببوسید. این هم یکی از آن ویژگی‌هایی است که شبکه‌های اجتماعی به آن توجه می‌کنند. به نظر شما آیا صحیح است که ویژگی‌های شخصیتی یک نفر را در سیاست دخیل کنیم؟

اهمیتی به این حرف‌ها نمی‌دهم. من همانی هستم که هستم. بعضی اوقات فکر می‌کنم بدترین چیز درباره زندان این است که شما اجازه برقراری تماس فیزیکی را ندارید. من اصلاً نمی‌توانم تصور کنم که تماس فیزیکی با دیگران برقرار نکنم. برخی اوقات کارمندان به من می‌گویند فلان شخص را در آغوش نگیر یا با فلان شخص روبوسی نکن. اما وقتی اردوغان مرا می‌بوسد، من هم او را می‌بوسم. من پوتین را بوسیده‌ام و پوتین نیز مرا بوسیده. در هر دو مورد هیچ آسیبی به اتحادیه اروپا وارد نشده است.

• تاریخ سیاسی جهان عموماً در ید قدرت مردان بوده است. اما حالا مدتی است که زنان در عرصه سیاسی اتحادیه اروپا قدرت را به دست گرفته‌اند. اروسولا فان در لین به زودی جانشین شما خواهد شد و کریستین لاگارد نیز به ریاست بانک مرکزی اروپا رسیده است. این تغییرات چه تأثیری در عرصه سیاست خواهند داشت؟

من همیشه سعی کرده‌ام در پست‌های رده میانی تا آن‌جا که می‌توانم از زنان استفاده کنم. در کمیسیون اروپا، جایگاه زنان را در پست‌های نسبتاً کلیدی از ۳۱ به ۴۱ نفر افزایش داده‌ام. با توجه به این مسأله، خیلی خوشحالم که تعداد بیشتری از زنان در عرصه سیاسی به قدرت می‌رسند و مسلماً این تغییر در سیاست اثرگذار خواهد بود. اما این مسأله لزوماً قرار نیست جهان را در وضع بهتری قرار دهد.